



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara ve věci žalobce: **Nové Žabovřesky, o.s.**, sídlem Chlístov-Žabovřesky 22, zast. JUDr. Danem Dvořáčkem, advokátem, sídlem Lidická 57, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti: **1) Obec Chlístov**, Chlístov 9, Benešov, **2) HEEL, a.s.**, sídlem Tyršova 196, Benešov, **3) Státní pozemkový úřad**, sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.6.2010, č.j. 102012/2010/KUSK,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou dne 14.9.2010 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28.6.2010, č.j. 102012/2010/KUSK, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Benešov, odboru výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“) ze dne 5.3.2010, č.j. MUBN/14104//2010/VÝST, o umístění stavby a rozhodnutí stavebního úřadu potvrzeno.

Žalobce žalobou namítá pochybení v procesu EIA. Stavba bioplynové stanice (dále jen „BPS“) má být provedena na území obce Chlístov, na pozemcích v rámci osady Žabovřesky. Informace uvedené v ust. § 16 odst. 1 a 2 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „zákon“) příslušný úřad sice vyvěsil na úřední desce obce Chlístov, avšak tyto nebyly současně vyvěšeny i na úřední desce obce Václavice, která je nepochybně rovněž dotčeným územním samosprávným celkem. Obyvatelé obce Václavice byli dle žaloby

pochybením v procesu EIA přímo dotčení na svých základních právech být slyšeni v řízení, které se jich týká (§ 8 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb.).

Kromě procesního pochybení v rámci vydání stanoviska EIA žalobce namítá i pochybení věcné, neboť byl nesprávně posouzen vlivy BPS na okolní životní prostředí. Posuzování záměru zahrnuje i návrh opatření k předcházení nepříznivých vlivů na životní prostředí, k jejich vyloučení, zmírnění nebo minimalizaci, a to včetně vyhodnocení předpokládaných účinků navrhovaných opatření. K tomuto posouzení však podle žalobce nedošlo, neboť jako protihlukové opatření v rámci stavby a provozu BSP byla vybraným rodinným domkům nabídnuta jen výměna oken, což však řeší snížení hluku jen v budovách samotných, nikoliv hluk v obecné rovině (jakožto chráněný prostor ve smyslu zákona o ochraně veřejného zdraví). Dále bylo zcela opomenuto zohlednění plánované výstavby přivaděče Benešov-Václavice, řízení EIA je tak postiženo vadou nesouladu se skutečným stavem. Za velmi podstatný považuje žalobce taktéž aspekt ekonomické zdatnosti investora, kterou považuje za velmi problematickou, což by mohlo mít v budoucnu přímý dopad na životní prostředí. Žalobce dále namítá nesoulad stavby BPS s územně plánovací dokumentací, neboť dané území má být využito toliko pro účely zemědělství a zemědělské výroby, předmětná BPS je však přes svůj název průmyslovým zařízením a jako taková není způsobilá pro umístění v daném území.

Žalobce také namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť námitky žalobce byly zamítnuty bez jakéhokoli odůvodnění.

Podáním ze dne 20.10.2010 žalobce doplnil žalobu o žalobní bod, dle kterého nově stanovené dopravní trasy jsou pro předpokládanou intenzitu dopravy nevhodné, neboť hlavní trasa vede po úzké nezpevněné komunikaci, která není ve vlastnictví žalobce. Zároveň došlo ke změně trasy pouze účelově, protože se jevila jako nejvhodnější pro proces EIA. Dle žalobce výsledky hlukové studie v obci Zbožnice neodpovídají zákonným limitům. Dále má za to, že nelze dodatečným seznámením obce Václavice zhojit vadu procesu EIA, nehledě k tomu že stavební úřad i nadále nejednal s obcí Václavice jako s účastníkem řízení, přestože je dotčeným územním samosprávním celkem. Dle žalobce z regulativ obce Chlístov vyplývá, že veškeré stavby na daném území musí schválit zastupitelstvo obce, které však tuto stavbu opakovaně zamítlo, proto BPS není v souladu s územně plánovací dokumentací.

Zúčastněná osoba HEEL, a. s. k žalobě uvedla, že žalobce pro svůj radikální nesouhlas s jejím podnikatelským záměrem (výstavbou BPS) zcela účelově využívá nástroje k ochraně svých domnělých práv k zabránění jeho realizace, aniž by argumentoval relevantními námitkami.

Zúčastněná osoba, obec Chlístov, k žalobě uvedla, že výstavba BPS může razantně zasáhnout do její historické hodnoty. Za negativní argumenty svědčící proti umístění BPS považuje faktor nepříznivého prostředí, který bude značit odliv mladých rodin a stárnutí populace obce, snížení hodnoty okolních nemovitostí a nulový přínos pro obec, co se nových pracovních míst týče. Daná stavba přímo zasáhne do životního prostředí, zejména do složky ovzduší a dopad bude mít i v rámci zvýšení hluku a hustoty provozu. Účelem rozhodnutí o umístění stavby mělo být zohlednění všech jejích dopadů, nikoliv jen řešení otázky z pohledu dispozičně-technického.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že nemá v kompetenci posuzovat stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí a řízení, které mu

předcházelo. V rozhodnutí ze dne 18.8.2009, č.j. 125230/2009/KUSK, uvedl, že souhlasné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 13.5.2008, č.j. 165788/2007/KUSK OŽP/Ja, dokumentace vlivů záměru „Zemědělské bioplynové stanice Žabovřesky“ zpracovaná Mgr. Janem Čepelíkem i posudek zpracovaný ing. P.Ž. jsou platnými podklady pro vydání územního rozhodnutí, na což nemůže mít vliv podání námítky nesprávnosti uvedeného stanoviska, ani návrh na zahájení řízení o odnětí licence osobě způsobilé ke zpracování EIA. Žalovaný dále podotýká, že žalobce neuvádí, v čem konkrétně napadá jeho rozhodnutí, ani v čem spočívalo nesprávné vypořádání námitek, krom toho, že stanovisko EIA nepovažuje za právoplatný podklad pro rozhodnutí. Rozhodnutí žalovaného žalobce vytyká jen nadměrnou náklonnost pro výstavbu BPS s opomenutím základních faktů a platné právní úpravy. Pokud jde o námitku, že žalobce má podstatnou část území stavby pouze v pronájmu, žalovaný uvádí, že tato námitka nebyla uplatněna v odvolacím řízení a navíc ani nezasahuje do sféry žalobce (viz § 89 odst. 4 stavebního zákona). Žalovaný uzavírá, že námitka týkající se vztahu navrhovatele k dotčeným pozemkům rovněž nebyla uplatněna v odvolacím řízení a pokud jde o námitku nesouladu stavby s územní plánovací dokumentací, pak s touto se vypořádal již v prvním odvolacím řízení a rozhodnutí ve věci, jímž vrátil záměr k novému projednání, a tam také podrobně rozebral soulad BPS s danou funkční plochou – výrobní zemědělská zóna. V následném odvolacím řízení znovu uvedl soulad záměru s územní plánovací dokumentací a řádně odůvodnil zamítnutou námitku žalovaného, že podle regulace územního plánu musí být k záměru doložen souhlas zastupitelstva obce Chlístov.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.).

Soud se nejdříve posoudil náležitosti žaloby, resp. žalobních bodů, zda byly uplatněny v zákonné dvouměsíční lhůtě dle § 72 odst. 1 s.ř.s. Žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno vyvěšením na úřední desce žalovaného dne 14.7.2010, žaloba byla podána 14.9.2010, tedy ve lhůtě dle § 72 odst. 1 s.ř.s. Žalobce dne 20.10.2010, tedy po lhůtě dle § 72 odst. 1 s.ř.s., učinil podání označené jako doplnění žaloby, které však kromě doplnění již uplatněného žalobního bodu ekonomické stability stavebníka namítl nově žalobní bod o nevhodné trase, výsledků hlukové studie v rozporu se zákonnými limity, neúčastenstvím obce Václavice a neudělení souhlasu zastupitelstvem obce Chlístov, neboť tyto důvody žaloby nejsou doplněním již uplatněných žalobních bodů. Žalobce sice namítl rozpor stavby s územním plánem, avšak z důvodu stavebnětechnické povahy stavby. Tvrzený rozpor stavby s územním plánem pro absenci souhlasu zastupitelstva je tak novým důvodem tvrzeného rozporu s územním plánem, a tedy i novým žalobním bodem. Žalobce sice v žalobě uplatnil vadu procesu EIA, avšak z důvodu nevyvěšení na úřední desce obce Václavice, nedostatečného protihlukového opatření, nevypořádání se se sousední stavbou přivaděče a ekonomické zdatnosti investora. Nově uvedené tvrzení ohledně hlukových limitů a vhodnosti trasy je proto novým tvrzením důvodů vady procesu EIA a tedy i novými žalobními body. Jelikož žalobce v doplnění žaloby uvedl také nové žalobní body po lhůtě dle § 72 odst. 1 s.ř.s., soud k novým žalobním bodům (o nevhodné trase, výsledků hlukové studie v rozporu se zákonnými limity, neúčastenstvím obce Václavice a neudělení souhlasu zastupitelstvem obce Chlístov) nebyl oprávněn přihlídnout (§ 75 odst. 2 s.ř.s.).

Dále soud posoudil námitku nepřezkoumatelnosti spočívající v nevypořádání se s námitkami žalobce.

Stavební úřad v rozhodnutí o umístění stavby ze dne 5.3.2010, č.j. MUBN/14104//2010/VÝST, námitky žalobce zamítl, v rozsahu námitek 1-15 odkázal na stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí ze dne 13.5.2008, č.j. 165788/2007/KUSK OŽP/Ja (dále jen stanovisko EIA), které učinit součástí rozhodnutí o umístění stavby v rámci podmínky 2 písm. c) výroku rozhodnutí o umístění stavby. Dále k námitkám 1-15 uvedl, že dle stanoviska odboru životního prostředí MěÚ Benešov plyne, že uplatněné námitky se netýkají zájmů chráněných zákonem č. 114/1992 Sb., proto je rozhodnutí o námitkách 1-15 nadbytečné. Stavení úřad tedy sice konstatoval, že není povinen se vypořádat s námitkami 1-15 z důvodu nedostatku aktivní legitimace žalobce, přesto takto učinil prostřednictvím odkazu na stanovisko EIA, které je dle výroku rozhodnutí o umístění stavby součástí rozhodnutí, zde podmínky 2 písm. c). S námitkami 16-20 se stavební úřad věcně vypořádal v odůvodnění, kdy také konstatoval nedůvodnost námitek. V odvolání ze dne 24.3.2010 žalobce namítl pouze obecně, že sporuje závěr stavebního úřadu o tom, že námitky č. 1-15 se netýkají ochrany přírody a krajiny. K tomu žalovaný uvedl, že stavební úřad rozhodl o námitkách a řádně je odůvodnil. Lze tedy přisvědčit žalobě, že závěr správních orgánů o tom, že námitky č. 1-15 se netýkají zájmů chráněných zákonem č. 114/1992 Sb., je nepřezkoumatelný, zejména pokud žalovaný pouze konstatuje, že stavební úřad rozhodl o námitkách a řádně je odůvodnil. Avšak tato nepřezkoumatelnost neměla vliv na právní postavení žalobce v řízení, neboť bez ohledu na závěr o vyloučení námitek č. 1-15 z režimu zákona č. 114/1992 Sb. se stavební úřad s námitkami č. 1-15 věcně vypořádal odkazem na stanovisko EIA. Vypořádání se s námitkami 16-20 žalobce odvoláním nenapadl, proto lze faktický odkaz žalovaným na odůvodnění stavebního úřadu považovat za dostatečný, jelikož stavební úřad se námitkami č. 16-20 vypořádal věcně a dostatečně určitě, z odůvodnění jsou zřejmé důvody zamítnutí těchto námitek. V rozsahu vypořádání se s námitkami žalobce č. 16-20 je rozhodnutí přezkoumatelné, přičemž tyto závěry žalobce odvoláním nenapadl. Závěr o nedostatku aktivní legitimace žalobce v rozsahu námitek 1-15 je sice nepřezkoumatelný, avšak je o vadu nezakládající důvod pro zrušení rozhodnutí, neboť tímto nebylo žalobci upřeno práva na spravedlivý proces, jelikož správní orgány odkazem na žalobci známé stanovisko EIA se s námitkami 1-15 přesto vypořádali. Žalobce žalobou nijak nesměruje proti věcnému vypořádání jím uplatněných námitek, proto soud vázán žalobními body přezkoumal správní rozhodnutí pouze, jak výše uvedeno, a žalobcem tvrzenou nepřezkoumatelnost rozhodnutí neshledal.

Žalobce dále namítal vady procesu EIA. Stanovisko EIA je závazným podkladem pro rozhodnutí o umístění stavby. Je zde tedy dána jasná závislost a podmíněnost těchto řízení. Dle aktuálního právního názoru Nejvyššího správního soudu lze stanovisko EIA soudně přezkoumat pouze společně se žalobou proti umístění stavby (např. rozsudek NSS ze dne 1. 6. 2011, č. j. 1 As 6/2011 – 347). Aktivní legitimace žalobce dle § 65 odst. 1 s.ř.s. je omezena zásahem do jeho procesních práv vzhledem k povaze žalobce jakožto právnické osoby hájící zájmy ochrany přírody a krajiny. Ze žaloby nikterak neplyne, že by tvrzená vada spočívající v nevyvěšení informací a stanovisek na úřední desce obce Václavice měla vliv na právní postavení žalobce, tedy že mu tímto bylo upřeno právo se vyjádřit k dokumentaci dle § 8 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. Není tak dána aktivní legitimace žalobce namítat danou vadu nezveřejnění, nehledě k tomu, že tato vada byla následně odstraněna.

Dle stanoviska žalovaného k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí ze dne 13.5.2008, č.j. 165788/2007/KUSK OŽP/Ja, zpracovatel dokumentace neměl údaje týkající se přivaděče D3 uvedeného v územním plánu, neboť tento záměr se nenachází ve stadiu posuzování a vstupní údaje z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí nejsou

dostupné. Dle sdělení ŘSD bude dokumentace přepracována a proces EIA probíhat znovu. Soud má za to, že pokud rozpracovanost záměru přivaděče v době procesu EIA stavby BPS byla znovu ve fázi příprav před procesem EIA, nebyly k dispozici údaje o záměru přivaděče, které by mohly být zahrnuty v rámci posuzování vlivu BPS na životní prostředí.

Dle podmínky pro fázi přípravy a výstavby záměru č. I/6 stanoviska EIA oznamovatel zajistí měření hluku v době obdobné zátěže (např. sklizně) jako součást dokumentace pro územní řízení, na základě toho budou realizována protihluková opatření, která zajistí splnění hygienických limitů, Dle podmínky č. I/7 oznamovatel zajistí hlukové studie a návrh protihlukových opatření v exponovaných místech a projedná tento návrh s orgánem ochrany veřejného zdraví. K tomu bylo v části III hodnocení záměru konstatováno, že nejvýznamnějším negativním vlivem provozu záměru na složky životního prostředí a obyvatelstvo jsou hlukové vlivy dopravy spojené s provozem BPS, zejména návozem zemědělských plodin z polí do areálu. „Tento vliv v několika referenčních bodech po dobu omezenou na zemědělskou kampaň překročí pravděpodobně hlukové limity v denní době a je možno ho částečně kompenzovat použitím izolačních skel u hlukově exponovaných objektů“. Dle § 1 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. je účelem posuzování vlivů na životní prostředí získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, tedy nikoli přijetí výlučných konkrétních opatření, zde opatření proti hluku. Pokud bylo v rámci procesu EIA odkázáno na následné měření hluku v době sklizně a přijetí konkrétních opatření se souhlasným stanoviskem dotčeného orgánu v řízení o umístění stavby, bylo tak učiněno v souladu s § 1 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. i povahou provozu záměru, neboť dopravní zatížení provozem bude dáno sezóně v době závozu siláže kukuřice.

Soud neshledal žalobou tvrzené vady stanoviska EIA, resp. řízení mu předcházejícího, žalobní bod o vadě řízení EIA je nedůvodný.

Žalobou tvrzená „ekonomická zdatnost“ investora stavby není skutečností, kterou by stavební zákon (§ 86) nebo jiné prováděcí předpisy podmiňovaly vydání rozhodnutí o umístění stavby. Je zcela na žadateli, aby posoudil, zda je z ekonomického hlediska schopen zajistit nejen výstavbu ale i provoz zhotovené stavby. Požadavek žalobce na „ekonomickou zajištěnost stavby“ by obecně vyloučil obvyklý způsob financování velkých staveb pomocí úvěrových produktů, kdy je poskytnutí úvěru vázáno právě na vydání rozhodnutí dle stavebního zákona.

Předmětná stavba měla být umístěna na pozemcích par.č. st. 176, 195 a par.č. 562/1, 562/11, 6000/11, 600/13, 600/14 v k.ú. Chlístov u Benešova, tedy dle územního plánu obce Chlístov na funkční ploše - výrobně zemědělské zóny. Dle územního plánu obce Chlístov v části závazné regulativy, regulativy výrobně zemědělské zóny je stanoveno dominantní funkční využití: a) zemědělská výroba související se zemědělskou prvovýrobou, b) pěstební činnost zásobních zahrad, školek na volných plochách či ve sklenících, pěstební činnost rostlin na na semeno, c) chov hospodářských zvířat s kapacitou v souladu s možnostmi ochranného pásma. Jako vhodné funkční využití vhodné je stanoveno: a) výrobní, zpracovatelská, obslužná a administrativní činnost, b) sklady zemědělské produkce, c) mechanizační sklady a garáže, d) přidružená drobná výroba. Dále územní plán obsahuje regulativy výrobně komerční zóny, dle kterých je dominantní funkční využití: výrobní a obslužná funkce, placené služby, komerční činnost nebo výroba, zařízení výrobních provozoven omezeného rozsahu ve vztahu ke kapacitě pozemku, které však hlukem, pachem, prašností apod. neovlivní negativně přilehlou obytnou zónu, neznečistí ovzduší a povrchové či

podzemní vody, přičemž přepravní vztahy se budou vázat na silnici II/106 a nebudou uskutečňovány přes obec.

Územní plán obce Chlístov stanoví funkční využití pro výrobu jak v rámci výrobně komerční zóny (zde jako dominantní funkční využití), tak i v rámci výrobně zemědělské zóny (jako vhodné funkční využití). Z názvu dané části “regulativy výrobně zemědělské zóny” plyne určitý vztah k zemědělské činnosti, z vhodného funkčního využití dané plochy: obslužná a administrativní činnost, mechanizační sklady a garáže, přidružená drobná výroba, takovýto vztah k zemědělské činnosti neplyne, oproti dominantnímu funkčnímu využití území a dále vhodnému funkčnímu využití jako je: zpracovatelská činnost, sklady zemědělské produkce. Lze tak mít za to, že vhodné funkční využití výrobně zemědělské zóny dle územního plánu obce Chlístov je vázáno na zemědělskou činnost, nikoli však výlučně, předpokládá se určitý vztah k zemědělství. Zemědělskou výrobou se obecně rozumí živočišná výroba (chov jatečních či chovných zvířat, výroba mléka a vajec apod.) a nebo rostlinná výroba (pěstování obilnin, okopanin, píce a dalších plodin). BPS není zemědělskou stavbou dle § 3 vyhl.č. 268/2009 Sb., shodně takovou stavbou nejsou mechanizační sklady a garáže, budova pro administrativní činnost, tedy další stavby určené územním plánem obce Chlístov pro vhodné funkční využití. Bioplynová stanice se řadí mezi stavby a zařízení pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů, bioplynu, který je obnovitelným nefosilním přírodním zdrojem energie podle § 2 zákona č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie. Účelem BPS je výroba elektřiny, avšak v návaznosti na zemědělskou výrobu, neboť zdrojem bioplynu je zředěná a rozmělněná organická masa vyprodukovaná zejména v zemědělství (zde kukuřičná siláž a statková hnojiva vyprodukovaná v areálu farmy). Dále je zbylým produktem při výrobě bioplynu kapalná látka (tzv. digestát), která se používá v zemědělství jako hnojivo. Městský soud v Praze shodně se žalovaným považuje umístění BPS v daném území za souladné s územním plánem obce Chlístov, neboť BPS je stavbou související se zemědělstvím, a proto žalobní bod o rozporu stavby s územním plánem obce Chlístov není důvodný.

Na základě shora uvedeného Městský soud v Praze neshledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nevznikly.

Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto jim právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23.6.2014

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu